

անտեղծունչ դասակները և ստանալով իրանց
ուսումը՝ ձեռնարկեցին ճիշդագույն կարգով դի-
նում էին դեպի հայրենի գերեզման, շատ
պակասեց մեր ազգին, մեր եկեղեցուն, մեր
ուսանողներին։ Երբեք Սասունում, որ
հանգուցեալի ժառանգները դնան իրանց
անուսաց հոր շաւղիով։ Ժողովուրդը տխուր
գէտով թողնեց եկեղեցին։

Երկրորդ հոգեհանգիստը կատարվեց ամ-
սին 25-ին, կէսօրից անց 4 ժամ 30 րոպէ,
Բոստոյի երկաթուղու կայարանում, երբ
գնացքը տեղ հասավ՝ բերելով հանգուցեալի
անշնչացած մարմինը։ Մեծ բազմութիւն էր
եկել թէ Բոստոյից և թէ Նախիջևանից,
երկու հոգեհանգիստներին էլ ներկայ էր
Արեւելահայ ժողովուրդի բերանախան խոն-
քը, որը մի պահ ևս հանգուցեալի դա-
դաղի վրա։

40 տարեկան էր վեր ևս նրան ճանաչում
էին և նրան շատ ծառայութիւններ են
մատուցած վերինս քաղաքում 1870—72
տարիներում։ Այնպէս որ Մանթաշեան,
որը շատ աշխուրհ արտասուք էր սրբում,
շատ յուսահատալի իր առատածնունդով
միջոցներով էր, շատ ուսանողներին հայր
էր, հայ եկեղեցու շինարարը, գաւառի էր,
բազմաթիւ ստորագրեալներ իրանց ընտա-
նիկներով պահուած իրերով էր, այսօր
մեր առաջ անմահաց պատկած է մի աղ-
բանապատը վազմունով։

Վաղեմի դուռերը բաց արին քահանայները,
և վարդապետը բարձրացաւ վազմունով, և
սկսեցին կարգ տեսարարի, ի հարկէ չեղող
կերպով, քանի որ հայ ժողովուրդը չընա-
պատկած էր օտարազգիներով։ Կարգապա-
տարութիւնը վերջանալուց յետոյ Սարգիս
քահանայ Ոսկերչեանցը մի կարճատեւ դա-
բանական ասաց։ Յետոյ բոստոյական Սու-
րբան Պաւլուկեանը և Կ. Տէր-Փարսեանը
վաղեմի մէջ հանգուցեալի դադաղը օրհնել
ուղեւի։

Ժամը 5-ին գնացքը դիմեց դեպի Բագու
և արտասուք թողնելու։

Մարտի Ապրիլ

ԱՆ. ՄԱՆԹԱՇԵԱՆԻ ԿԱՏԱՐԱՐ ԲԱՐԵԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՆԵՆԵՐԸ

Իր կենդանութեամբ Ա. Մանթաշեան կա-
տարել և որոշել է կատարել հետեւեւ նուի-
րատուութիւնները։

- 1) Պարելի հայոց եկեղեցու շէ-
նութեան տուել է 1 միլիոն ֆր. կամ 370,000 ր.
- 2) Թիֆլիսի վանքի մայր-եկե-
ղեցու շինութեան 65,000 »
- 3) Էջմիածնի տաճարի վերա-
նորոգութեան 50,000 »
- 4) Ներսիսեան դպրոցի շինու-
թեան 250,000 »
- 5) Էջմիածնի վեհաբանի շէ-
նութեան 200,000 »
- 6) Աւետարական դպրոցի շինու-
թեան 80,000 »
- 7) Փոքրամասնական դպրոցների
կայանային շէնքի համար 40,000 »
- 8) Հայոց Դրամ. Ընկ. արված
է մինչև այսօր 40,000 ր., այ-
նուհետև և 5 տարի արվելու
է տարեկան 5,000 ր., ուրեմն 25
հազար ր., ընդամենը 65,000 »
- 9) Կովկ. Հ. Բարեգործ. Ընկ. 20,000 »
- 10) Նպաստում. Յանձնաժողովին 10,000 »
- 11) Թողալուստների պահպա-
նութեան վրա դնալուստ կըլթա-
կան հաստատութիւնների մէջ
մինչև այսօր ծախք է եղել 400,000 »
- 12) Երաժշտական դպրոցին,
մանկացիներին, յօգուտ Ախալքա-
լաքի երկաթաբերան վաճառական-
քի և այլն 50,000 »

Գումարը 1,600,000 ր.

Աւելացնելով սրա վրա և այժմ
նոր կտակածը 200,000 »

Կը տեսնենք, որ նա բարեգոր-
ծական նպատակով տուել է ըն-
դամենը 1,800,000 »

ԱՆ. ՄԱՆԹԱՇԵԱՆԻ ԿԱՏԱՐ ԲԱՐԵԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՆԵՆԵՐԸ

Ի նկատի ունենալով, որ հասարակութեան
մէջ մեծ հետաքրքրութիւն կայ հանգու-
ցեալի թողած կտակի մասին, և մի քանի
բազմաթիւ տեղեկանք և մայրաքաղաքների
գաղափարն անհասկած լուրեր են հաղոր-
դում, մենք հարկ ենք համարում յայտնել ինչ
որ մինչև այժմ ձեռքդէն չայտնի է։

Հանգուցեալ Ա. Մանթաշեան, արդարեւ,
Թողել է կտակ, գրված 1910 թ. յունիսի
10-ին, Թիֆլիսում։ Այդ կտակը, որ գործ-
վում էր հանգուցեալի տանը, Թիֆլիսում,
բրամբարիկի մէջ փակված, միայն հինգ-
շաբթի, ապրիլի 28-ին, ժամը 4-ին
կէսօրից յետոյ, բացվել է ներկայութեամբ
հանգուցեալի ժառանգների և կտակապա-
տարներին։ Թողելով մանրամասնութիւնը
տալ թողութից յետոյ, առաջին պէտք է
ասենք, որ հանգուցեալը, յատկացնելով բո-
լոր այն գումարները կամ գումարների
մնացորդները, որոնք նշանակված են եղել
Ներսիսեան դպրոցի, Աւետարական դպրոցի,
Էջմիածնի վեհաբանի շինութեան և Էջմիած-
նի տաճարի վերանորոգութեան համար,
յատկացրել է այդ գումարներից գումար նաև
200,000 րուբլի, բաժանելու Ռուսաստանի
հայոց ազգային կոմիտեին, եկեղեցական և
կուլտուրական հաստատութիւններին։

ՏԵՂԱԿԱՆ ԳՐՈՒԹԻՆԵՐ ԱՆ. ՄԱՆԹԱՇԵԱՆԻ
ԺԱՌԱՊԵՆԵՐԸ

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի տեղա-
պետ, ինչպէս հաղորդել էինք երկվայ հա-
մարում, ուղարկել է հանգուցեալ Ա. Ման-
թաշեանի ժառանգներին ցատկեղեցական և
միջոցական մի դրութիւն։ Նրա բոլոր
գաղութները հետեւեւ են։

Պատուական որդւոց և արժանաւոր ժա-
ռանգաց ի Տէր հանգուցեալ Աղէքսանդրի
Յովհաննիսեան Մանթաշեան։

Քաղաքներ լուրն ի Ս. Պետերբուրգ մայ-
րաքաղաքէ դուրսեաց զվախման մեծ բաւո-
րարի Աղգիւն՝ աղանաւոր և արժանաւոր
անդամը նորին Աղէքսանդրի Յովհաննիսեան
Մանթաշեան և խոր խոցեաց զսիրտ մեր
և համայն միաբանական ուխտիս։ Աղգիւն
գաղան կորուստ պատուական որդւոց
յանձին ի Տէր հանգուցեալ հօր Ջերոյ ի
սուգ մեծ համակեաց ոչ միայն զսիրտ
Ջերոյ և աղանաւորն գերաւաստին Ջերոյ,
այլ և զսիրտ համայն Աղգիւն, որոյ արժա-
նաւորագոյն գաւառն հանգիստացաւ առաջին
բարեբաւին և յողովոյ կեանս իր ոչ անկա-
յայաց յառաւանածին նորեկներով, յո-
ւանակութիւն և ի նպաստ վասն յառա-
ջադիմութեան կարտ Աղգիւն և բարեբաւ-
րութեան ս. Եկեղեցեան Հայաստանեայց
Առաքել թողուց անկ զազգի ազգի բազ-
մաթիւ բարեգործութիւնս, զօժանդակու-
թիւնս և զնպաստս այլ և այլ կրթական
բարեգործական և ստատուածանոց հաստա-
տութեանց Աղգիւն և ուսումնասիրութեան որդ-
ւոց նորին, այլ շատաւնոց յիշատակել
դիմութեան եկեղեցեայ հայոց և զայնքաւոր
դարին փառելին, Ներսիսեան թիւական
դպրանոցի հայոց ի Տիֆլիս քաղաքի և
զձեռնարկութիւն կառուցման շինութեան
վեհաբանի Աղգիւն, որ ի ս. Էջմիածնի, նոյն-
պէս և զնորեկութեան վասնոց առաջ եկե-
ղեցեայ Տիֆլիսեաց և զձեռնարկութիւն նորո-
գութեան նորոյ սիւնի։ Միաձայն էլ Տաճարի
Մայր Աթոռուց։

Որդեակքը հոգևոր, արդարեւ մեծ է
կորուստն վասն Ջերոյ և համայն Աղգիւն
յանձին բարեկիրթական հօր Ջերոյ, այլ
պարտ է ամենեւեց խնամելի առաջին
անընդունի կամաց երկնաւոր հօր և միջնա-
րդ ի հոգի, փառաբանել զԱստուած և մայր-
թիւ յաղագս հանգուցեան հոգւոյ ի Տէր
հանգուցեալ Աղէքսանդրի Յովհաննիսեան
Մանթաշեան, որոյ արժանաւոր ժառանգըն
լիայոյս եմք և աներկբայ, զի ընթացիկ ի
նոյն շաւղի և կատարելիցը զկամս հանգու-
ցեալն, որ ոչ ժամանակաց լուր։

Արդ ի ձեռն գորտ օրհնելով զպա-
տուական որդիքը և զհամայն, մայրենիք առ
Տէրն տէրանց, որ առեւին է ամենայն բա-
րեաց, ընդունել ի լոյս երեսաց իւրոց և
դասել ընդ արդարս զոգիւն նորոգ հանգու-
ցեալ հօր Ջերոյ և մեծ բարեբաւորի Աղգիւն
Աղէքսանդրի Յովհաննիսեան Մանթաշեան,
այլ և ազախեմ զՍուրբ Հոգիին, զի միջն-
արդեան զսրբապետս սիրտս Ջերոյ, ողջուն
զերեստանին և տոսին Ջերոյ և համայն
վախկեց անդամոց Աղգիւն։

Յերշտակ արդարոյն օրհնութեամբ եղի-
ցի։ Ամէն։

«Տեղեկալ» Գեորգ արքեպիսկոպոս

ՄԻ ՊԱՍԿ ԹԱՐՄ ԳԵՐԵԶՄԱՆԻ ՎՐԱ

Մի պահ թարմ գերեզմանի վրա...
Թող այդ գերեզմանը լինի մի վաճառա-
կանի, մի միջոցաւորի, հոգ չէ։ Սրբ վա-
ճառականը Ա. Մանթաշեանն է, իսկ Ման-
թաշեան անունը կը մնայ մեզ համար միշտ
թանգ...

Նրա յարգում էր անանձնապէս և սի-
րում էր Գրիգոր Սրբորոնին։
Փետրվար ամիսն էր 1886 թականին։
Բաղդադ գիւղ ի ինձ Թիֆլիսի Գաղափար-
թիկայի նամակներով են եկել էի և պոս-
տում էի տեղական խմբագրատները, յայտ-
նի գործիչներին մօտ։

Մի օր Գրիգոր Նրեմէնը տարօրինակ
կերպով ինձ ծանօթացրեց Ա. Մանթաշեանի
հետ։

— Այն և Մանթաշեանը յիշեցեք իմ
խօսքը, պ. Գրիգոր. դուք դու երեստապա-
ղ էք և կը տեսնեք, որ մի օր նա կը դառնայ
միջոցաւոր։

Ես հետաքրքրվեցի, և Գրիգոր Նրեմէնը
պատմեց ինձ, որ ամեն դժուար նիւթական
պարագաներում նրան են դիմում, և նա ա-
մենին նոր տեղերից հանում է և փրկում։
Դարձեալ փետրվարն էր... ներկայ 1911
տարվայ...

Ինձ գրում էր Ա. Մանթաշեանը ի միջի
այլոց. «Այսօր կարգացի «Մշակ» №28-ում
ձեր պատուական յօդուածը «Երկու խօսք պ.
Թովհ. Թումանյանին» և մեծ հաճոյք գրացի
տեսնելով որ դուք մեր հոգևոր դպրոցների
նպատակին մասին ճիշդ նորն գաղափարներ
էք դրանում, ինչ որ մի վաղեցի փայփա-
յել եմ, և շատ ուրախ եմ, որ հրապարակով
շատագուց էք հանդիմանում։
Այսպէս նա հետաքրքրվում էր մեր ազ-
գային գործերով։
Նա վաճառական էր, միջոցաւոր, բայց
նա չէր նման այն հրապարակ մեր թշուառ
վաճառականներին և միջոցաւորներին, որոնք
նստած են իրանց փողերի և ոսկու վրա՝
ինչպէս գիշատիչ աղանձները դիմանքի
վրա...
Նա գործում էր և բարեգործում։

Նրա սիրտը բաբախում էր հայի համար,
և նա հայ էր ու հայ մնաց, և մեծ հարուստ-
թիւնը արտո չը թողնեց նրա վրա։

Ինձ հետաքրքրում է նրա կտակը։
Թիւն նա իր ձեռքով չէր լուրս է արել
մեզ համար, քաղցր էր ինձ յուսար, հաւա-
տայ, որ նա կտակով ազգին բան թողած
լինի։

ԻՍԿԱԿԱՆ ՀԱՐՈՒՄՏ

«Ողբը, խօսքով ու լեզուով չը սիրեք,
Այլ գործով ու ճշմարտութեամբ»
Յովհաննիսեան տաղերով

Մեր երկաթուղուց հակառակութիւնների աշ-
խարհ է։

Դրա պարզ ապացոյցը տալիս են լուսա-
ւորված երկրներին մայրաքաղաքները, որ-
տեղ շատաւնոց զիջված փարթաւութիւն-
ներին կողքին՝ կուշ է կիսած ծայրայեղ
թշուառութիւնը։

Եթէ կայ գրանց մէջ որեւէ նմանութիւն,
գա՛ւ ահա՛ն իրացնող այն աղաղակն է, որ
մի դեպքում առաջ է դալիս՝ մինչև կոկորդ
զեղութիւններին մէջ խեղդված լինելուց,
միտում՝ մինչև աղիքները խոնձված, այր-
ված լինելուց։

Սակայն կեանքի անձայն հակադրութիւն-
ներին մէջ, իրեն փալտու բացատրութիւն,
երեւմն լոյս են բնկում սրտին, որոնք, ու-
րոշ չափով, արձագանք են տալիս ազնիւ-
րով մարդկութեանը։

Ան աղ պտուի տէրերն, իրանց գոր-
ծած բարեքի համար, ստացել են բարեգործ
անունը։

Բայց բարեգործները չեն ձուլվում միեւ-
նոյն կազմապարի մէջ։

Նրանք միասնակ չեն՝ ոչ միայն չափի
տեսակետից, այլ և՛ ծնւի։

Ու՛ր դիմաւորն է, բարեքի չափն ու
քանակը՝ չունի անքան նշանակութիւն, ինչ-
քան նրա ծնւի։

Շարժանքով, ամիսներով քո դուռը թա-
կողի ձեռքը գնում ևս որեւէ գումար՝ հա-
զար ու մի բարեխօս ու միջնորդ ուղարկ-
վելուց յետոյ միայն...

Հիւանդ ու անխնամ դպրացու՝ որի
թշուառութեան լուրը հասել է՝ տես ես
գնում ու, մօտից հեռանալիս է, նրա բար-
ձի տակը մի նուրբ թողնում...

Տարբերութիւնը՝ երկու դեպքի միջև՝
պարզ չէ միջի։

Այս տարի, մեր երկնակամարի տակ ի-
բար ետեղից, կատարվեց մի շարք բարե-
գործութիւն. մէկը միայն ցանկալի, մէկը
միտել շահական՝ միշտ իրանց բնական
կողմից։

Քիչ է թիւը այնպիսի բարեգործութիւն-
ների, որոնք ունենալիս որեւէ հմայք որակի
կողմից։

Ինչ է սրա պատճառը։

Պատճառն այն է, որ շատ բարեգործու-
թիւններ կատարվեցին կամ մարկան դէպ-
քում, կամ մանանք միջակութիւնում...

Այստեղ, ինքնաբերաբար և կենդան աշ-
քով՝ արածի քաղցրութիւնը անձնայն, ներ-
գործականութիւնը ճաշակելու դիմաւորու-
թեամբ շատ քիչ տեսնեք բարեգործութիւն-
իւնչ է սրա պատճառը։

Այն, որ մենք չունենք իսկական հա-
րուստներ։

Իսկական հարուստը՝ սրտի հարուստն է,
նչ թէ գրպանի։

«Ճշմարիտն ևս ասում է՝ այն տառա-
պալ ալքին աւելի շատ տուեց, քան բոլոր
հարուստները»։ Տուածը մէկ հատիկ լուծայ
էր, բայց իր բոլոր ընկերացին էր։

Ուրիշ խօսքով՝ այդ կիւր իր սիրտը
տուեց...

Իսկական հարուստը՝ Աղէքսանդր Ման-
թաշեանն է...

Հարուստ՝ ոչ այնքան միջոցներով, ինչ-
քան՝ իր... սրտով...

Ու՛ որ գլխաւորն է՝ տուեց սեփական
ձեռքով, տուեց բաբախող սրտի խորքից...

Ասելիս կասեմ։

Նա, այդ աղին սրտի տէրը, բարձր էր
ուրիշներէն ոչ միայն նրանով, որ աշ ու
ձախ սիրում էր հարստութիւնը...

Այլ և՛ մի ուրիշ կողմով...

Նա ուղղակի կըլլէր բարեգործութիւնը
ուրիշների ձեռքից...

— Խնդրեմ, դուք չը տաք... ես եմ տա-
լիս...

Բարեգործութիւնը յափշտակել...
Լայնած է երբեք այդպիսի բան...

Ինչ փառք, ինչ պատիւ կարող է հաւա-
սարկել՝ օրը-ցերեկով կտտարված այս յա-
փշտակութեանը։

Անձ ձեզ հարուստ...

Սրտի հարուստ...

Իսկական հարուստ...

Ե. Բ. Ն.

ԿԵՐԵԶԻ ՏԵՂԱԿՈՒԹԻՆԵՐԸ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)
28 ապրիլի

Չիւ տուեց իր վրա դրված բեմիկայի
ընթացքի մասին։

Վարդապետ. — Չիւտարական մի-
նիստըրը դիտեց բերդապար գործերին։

Բերլին. — Էլզաս-Լօթարինգիայի պե-
տական կազմակերպութեան բէյրաւա-
գի մասնաժողովը 13 ձայնով ընդգէմ
12-ի մեթոդի լիովին ամբողջ օրինա-
գիծը։ Էլզաս-Լօթարինգիայի սահմա-
նադրութեան նախագիծը նորից կը
քննվի բէյրաւագի նիստում։

Պարիզ. — Ֆալիէրը վերադարձաւ։

Սօֆիա. — Արքայադ. Բօրիս Ներկայ է
լինելու անգլիական թագաւորին թա-
գաղութեան հանդիման։

Տանձեր. — Ֆէցիցի հայրուրում են աղ-
բիլի 21-ից, որ բեմիկայից ցնդը յար-
ձակվեց քաղաքի վրա, կորցրեց 80
մարդ և յարգվեց։ Գաղաքը պաշտպանու-
թիւնը կորցրել 30 մարդ։

Դիլի. — Արդիւք քաղաքի կէսը երեք
վերաւ տարածութեամբ։ Ոչնչացել են
արքունի շինութիւնները, բազմաթիւ
խառնութիւն։ Կուսակցութիւնը ուղարկել
են 8 վարձը բրինձ և ալիւր՝ հրկիւղա-
ներին բաժանելու։

Տօկիո. — Մամուլն անհանգիստ է չի-
նական արտաքին գործերի միջնորդի
պաշտոնում։ Լիանդուհիւնին նշա-
նակելուց, Յիզեայ աւար կողմնակից է
Միացեալ-Նահանգներին։

Էլզաս. — Երեք օր կուլուրց յիտով,
պատմութիւնը գրուեցին իւրաքանչիւր քա-
ղաքը։ Չորսորդականաւոր անհաստուր
եղաւ քաղաքի հետ։ Երկու կողմից
սպանվեցին 8, վիրաւորվեցին 150
մարդ։

Շուտեց. — Մարգարէն յայտնեց, որ
պատրաստ է վերանայել հայտնութեան
բանակցութիւնները։

Օսլոյո. — Նաւահանգստային բան-
ւորները գործադուլ արին։

ԹԻՐԻԲԻՍԻ ԵՒ ԴԱՐՄԱՍԱՆԸ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)
28 ապրիլի

Ե. Պոլիս. — Պալատում ներքին գոր-
ծերի միջնորդին Հայկէի վալիի հոր-
ժողութիւնների մասին ուղղված հոր-
ցապիւրման ժամանակ բարձրացաւ մեծ
օկանդաւր։ Վալիան մեղադրում էին ա-
րաբների։ Սրաք Նաֆի փաշան ճառի
ժամանակ կանգնեցրեց երեսասարդ
թիւքերին մեծամասնութեան մի անդա-
մի կողմից, որ մեղադրեց նրան կաշառա-
կերութեան մէջ։ Արաբները բողոքեցին
և տեղերից թռան։ Մեծամասնութիւնը
պատրաստեց աղաղակներով, բ

